



ΕΜΠΙΡΟΣ—ΟΠΙΣΩ;

## Μονόλογος\*.

(Τὸ δωμάτιον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Εἶνε πρωΐ. Ἐπὶ τῶν ἐπί-  
πλων φαίνονται τὰ ἔγνη τῆς νυκτερινῆς ἀταξίας. Τὰ τελευταῖα φύ-  
λα τῆς "Ω ρ α ς καταλαμβάνουσι τὸ παρά τὴν κλίνην τραπέζιον. Ὁ  
κ. Τρικούπης ἠμικάθηται μαχμουρλῆς ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς κλίνης.  
Εἶνε ἐνδεδυμένος κατάλευκα, φορῶν ἀκόμη τὰ νυκτικά του.)

Δὲν ἔκλεισα μάτι πάλι ὅλη νύκτα! Ἄδίκως ἐδιάβασα ἀκόμη  
καὶ τὰ τελευταῖα ἄρθρα τοῦ Καζάζη... Τίποτε, τίποτε! Ἄφκ-  
νίσθηκα. Καὶ εἶνε τώρα μὴ ἐβδομάδα. Αὐτὴ ἡ ἀναθεματισμένη  
ιδέα δὲ θὰ μὲ ἀφήσῃ νὰ αἰσθανθῶ διόλου ὅτι λείπει ἡ βουλή.  
Ἄπ' ἐδῶ τὸ φέρνω, ἀπ' ἐκεῖ τὸ φέρνω, δὲν ἤξεύρω τί νὰ κάμω.  
Ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἦν τέσσαρα ἐμπόδια. Νὰ φύγω; νὰ μὴ φύγω;...  
Τὸ εἶχα ἀποφασίσαι πλέον. Δὲν ἔμεινε παρὰ νὰ μνηύσω τοῦ Βαρ-  
λίδη νὰ μοῦ ἀγοράσῃ ἕναν κοῦκο, νὰ ετοιμάσῃ τὰ μπαούλα καὶ  
νὰ εἰπῇ τοῦ Νομάρχου νὰ παραγγείλῃ διὰ καμμίαν ἀψίδα εἰς τὴν  
Κόρινθον... Ὅταν ἔξαφνα ἦλθαν αὐτὰ τὰ μαύρα χαμπέρια ἀπὸ  
τὴν Τρίπολιν. (Στενάζει). Καὶ τότε ποῦ θὰ πάω; Φαντάσου νὰ  
πηγαίνῃς νὰ εὔρῃς ὑποδοχάς, παρατάξεις, προσφωνήσεις, παρθενα-  
γωγεῖα καὶ ἔξαφνα νὰ ἔρῃς ὅλα ἀπ' ὅπου διαβῆς ἔρημα καὶ  
μαύρα! Ἄ, αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται. Αἰσθάνομαι ὅτι δὲν θὰ ἔχω τὸ  
θάρος νὰ τ' ἀνεγθῶ. (Σκέπτεται). Ἄλλ' αὐτὸς ὁ Ζέγγελος τί κάμνει  
ἐπὶ τέλους; Τί ἀνίκανος ἄνθρωπος! Ἐβγαλαν ἐκεῖνοι μαύραις  
σημαίαις; Νὰ γεμίσῃ αὐτὸς τὸν τόπον μὲ ἄσπραις. Ἐχάθησαν οἱ  
χασέδες ἀπὸ τὴν Τρίπολιν; Πρὸς τιμωρίαν του θὰ τὸν βάλω  
μεθαύριον εἰς τὴν Βουλὴν νὰ κάμῃ τέσσαρας τροπολογίας καὶ  
δύο νομοσχέδια καὶ ἔπειτα θὰ τοῦ εἰπῶ νὰ τὰ καταψηφίσῃ...  
Ἄλλὰ τί ὀχθαίνει; Τὸ ταξεῖδι μου δὲν θὰ γίνῃ καὶ αὐτὸ εἶνε ποῦ  
μὲ φουρκίζει... Καὶ μήπως σὲ ἀφίνουν καὶ νὰ ἡσυχάσῃς; Εἶσαι  
παντοδύναμος καὶ δὲν εἰσαιελεύθερος νὰ κάμῃς ὅ,τι θέλεις. Ἐκει-  
νὴ ἡ Νέα Ἐφημερίς εἶνε ἔτοιμη ἀμέσως νὰ φωνάξῃ εἰς τὰ  
τετραπέρατα ὅτι ἐφοβήθηκα. Ἐδῶ εἶνε τὸ ζήτημα. Ἄν πάω εἶνε  
φόβος νὰ πάθω τὰ καλὰ τῶν Πατρῶν. Ἄν δὲν πάω, τί γίνεται ἡ  
ἐπιμονή μου καὶ ἡ θέλησίς μου; Το by or no to by! (Σκέπτεται).

Αὐτὰ τὰ μαύρα μοῦ ἐχάλασαν ὅλο τὸ κέφι. Ὁ εἰπὼ τοῦ Δε-  
μάθα νὰ φορολογήσῃ διπλὰ τὰ μαύρα καμπίρια καὶ τὰ μαύρα με-  
ταξωτά... Καὶ τί ἀτυχία ποῦ ἔχω! Ὅπου βρεθῶ ὅλα τὰ βλέπω  
ἀμέσως μαύρα. Μὲ κυνηγοῦν ἀκόμη καὶ ἐδῶ. Αὐτὴ ἡ συννεφιά εἶνε  
ὅλα μαυρίλα. Καὶ προχθὲς βράδυ εἰς τὸ Φάληρον ἡ θάλασσα ἦ-  
τον μαύρη, μαύρη καὶ ἐβογγοῦσε βαθεῖα ὡσὰν τὸ μούγκρισμά της  
νὰ ἦτον μούγκρισμα ἀπειλῆς. Ἐγύρισα καταφουρκισμένος. Καὶ  
ὅλη τὴν νύκτα, ὡσὰν ἀπόψε, ἐγύριζα πάλι ἀπὸ τὸ ἕνα πλευρὸ εἰς τὸ  
ἄλλο καὶ ἔβλεπα εἰς τὸ νευρικό ἐκεῖνον ὕπνο μου ὅλα κατὰ μαύρα  
πράγματα, ὅλας τῆς μελαγχροιναῖς ποῦ εἶχα ἰδεῖ ἀπὸ βρα-  
δῆς κάτω, κατὰ καλογέρους, ξεύρω κ' ἐγώ;... Τὸ πρῶτ' ὅμως  
ξυπνῶ βλέπω τὸ Δεμάθα καὶ τριγυροῦσε μὲς ἰσθὴν κάμαρά μου.  
—Τί θέλεις; τὸν ἐρωτῶ.—Νὰ σὰς μαυρίσω τὰ παπούτσι, ἀφέντη.  
Tu quoque! Καὶ αὐτὸς ἀκόμη; Νὰ μὲ μαυρίσῃ! Μὲς εἰς τὸ σπῆτι  
μου!... Πηγαίνω εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Τὸ πρῶτο χαρτί ποῦ μοῦ  
δίδουν ἦτον ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν Μαυροκορδάτο. Ἐγίνα ἔξω  
φρενῶν. Ἄ, μὰ ὑποφέρονται αὐτά; Καὶ ὅταν συλλογίζωμαι ὅτι  
τὴν δόξαν μου τοῦ Καρλῆ Ταμποῦρ τὴν ὄφειλω εἰς τὸν Μαυρο-  
δῆμον!

(Ἐγείρεται, βάζει τῆς παντόφλαις του καὶ περιπατεῖ ἐπ' ὀλίγον).

Δὲν ἀντέχω περισσότερο. Ἄνθρωπος εἶμαι κ' ἐγώ...  
Ἐμαύρισε πλέον καὶ ἐμένα τὸ μάτι μου! Ὁὐ μείνω ἔως

(\*) Θεωρεῖται χειρόγραφον διὰ τὴν ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίαν.

ὅτου φύγω· καὶ θὰ φύγω ἀφεύκτως ἔν δὲν μείνω. Ἐπὶ τοῦ  
παρόντος ἄς ετοιμασθῶ νὰ ὑπάγω πάλιν εἰς τὸ Φάληρον. Εἶ-  
νε τὸ μόνο ταξεῖδι ποῦ δὲ μὲ φοβίζει. Ἡ καύμένη ἡ Ρέν τοῦ-  
λάχιστον εἶνε ξανθῆ.

(Καταπετάννυται ἡ αὐλαία).



## ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

## Ἡ ἔξοδος

Καὶ τὸν φρουρὸ ἀφήσατε εἰς τοῦ λουτροῦ τὰ κρῦα,  
εἰς τῆς φυλακῆς τὰ πρόθυρα νὰ περιδιαβάῃ...  
Ἄπέδειξαν εἰς ὄλους μας πῶς τόκαναν εἰς τ' ἀστεία  
καὶ ἄφησαν τὸν Ἀμπελά νὰ κρυφαρσαστεράλῃ.  
Ἄλλως τε ἦτο φυσικόν, ἐν ἄλλοις λόγοις ἦτοι  
ἐπρόκειτο νὰ ροικιασθῆ τῆς φυλακῆς τὸ σπῆτι.

## Τὸ νέο παζάρι

Κ' ἐπὶ τῶν τόσων μαγαζιῶν ἐρριζάτε τὸν κλῆρο  
ὁ μὲν ἐδῶ, ὁ δὲ ἐκεῖ καὶ ἡ ταβέρταις χῶρια  
καὶ τὰ κλειτὰ μαράδικα ἐμπήκαρ γύρω-γύρω...  
Ἄλλ' ὅμως ἂν αἰσθάνωνται ὀλίγη στεροχῶρια  
αὐτὴ θὰ εἶνε πρόσκαιρος κ' ἄς μὴ πολυλυποῦνται,  
αὐριον πέφτει ἡ σκεπὴ καὶ ξανακουβαλιοῦνται.

## Ἡ μονομαχία

Ὁ σιδηρόδρομος Πατρῶν μεθ' ὑπερηφανείας  
τὸν τῆς Κορίνθου ἔβρισε ἀνάνδρως καὶ δολίως,  
ἐθύμωσε καὶ ὤρμησεν αὐτὸς μετὰ μαρίας  
κ' ἀντεπεξῆλθε προσβληθεὶς ὁ ἕτερος ὁμοίως.  
Δοιπὸν ἐμονομάχησαν οἱ δύο τῶν μονάχοι  
κ' ἐξέσπασε εἰς τῶν φτωχῶν ἐπιβατῶν τὴ ράχη

## Ἡ συντέλεια

Βροχαί, πλημμύραι, χάλαζαι, συγκρούσεις καὶ χολέρα  
καὶ πτώσεις εἰς πηγὰδιον καὶ πόλεμοι συγχρότως  
καὶ κεραυνοὶ κατὰ αἰγῶν καὶ γόνοι κάθε μέρα  
σημαίνουσι ἡ συντέλεια πῶς ἦλθε τοῦ αἰῶνος.  
Δοιπὸν, Τρικούπη, ἄφησε τὸ θέατρον Φαλήρου  
κ' ἐν μετανοίᾳ φόρεσον ἐσθῆτα καλογήρου.

GUERRIER

